

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13Csp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120213427
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:6120213427.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska ul.č. 5, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska ul.č. 5, proti žalovanému X.. S. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. nad C., právne zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom v Žiline, Ul. P. Mudroňa č. 1191/5 v konaní o zaplatenie 4.300,99 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 39,09 Eur spolu s 5% úrokom z omeškania z tejto sumy od 18.12.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V ostatnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,92%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 13.1.2020, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 4.300,99 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.197,01 € od 18.12.2018 do zaplatenia. Vo svojej žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., a žalobcom, bola postúpená pohľadávka voči žalovanému. Právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným dňa 16.04.2013 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len "Zmluva"), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len "VOP"). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 19.06.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.06.2017, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 4.300,99 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.197,01 €, z riadneho úroku vo výške 1.789,04 € a z úroku z omeškania vo výške 314,94 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nevykonal žiadnu úhradu. Dlžná suma predstavuje sumu vo výške 4.300,99 €, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.197,01 €, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.789,04 € a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 314,94 €.

S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: "v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania."

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 16.6.2020 ďalej uviedol, že v zmysle čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje výška splátky splatnej k 20. dňu v kalendárnom mesiaci sumu vo výške 70,84 € mesačne. Podľa čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje počet splátok 108 od 20.05.2013. Podľa čl. I bodu 1 Zmluvy nastáva konečná splatnosť úveru dňa 20.04.2022. Podľa čl. I bodu 1 Zmluvy predstavujú celkové náklady spojené s úverom sumu vo výške 7.362,90 €. Podľa čl. III bodu 3 žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na Zmluve potvrdil, že sa pred uzatvorením Zmluvy oboznámil so VOP, Úverovými podmienkami, Sadzobníkom, a podmienkami určenými zverejnením, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len "Úverové podmienky"): "Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky." Celková výška spotrebiteľského úveru predstavuje sumu vo výške 3.500,- €, ktorá bola žalovanému poskytnutá. Pri výpočte, pomocou spočítania všetkých predpísaných úhrad, je potrebné postupovať nasledovne: $107 \times 68,44 \text{ €}$ (splátky splatné od 20.05.2013 do 20.03.2022) + $1 \times 39,82 \text{ €}$ (splátka splatná 20.04.2022 v zmysle bodu 5.5.3 Úverových podmienok) = $7.323,08 \text{ €} + 39,82 \text{ €} = 7.362,90 \text{ €}$.

Poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov, plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t.j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia; dané vyplýva z časti II, bod 1 a 2 Zmluvy. Poistenie schopnosti splácať úver nebolo povinné, žalovaný ho mohol odmietnuť. Keďže nebolo povinné (záležalo len od preferencie žalovaného), zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Poistné do výpočtu celkových nákladov (a teda ani RPMN) v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje - nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto "fakultatívne" koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN - podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere): „Na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok".

V zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere sa RPMN vypočíta nasledovne:

$m \cdot m'$

$? Ck (1+X) - tk = ? Dl (1+X) - S1$

$k = 1 \quad l = 1$

X je ročná percentuálna miera nákladov

m je číslo posledného čerpania

k je číslo čerpania

Ck je výška čerpania

k, tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania

m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov

l je číslo splátky alebo platby poplatkov

D1 je výška splátky alebo platby poplatkov

S1 je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov

Po prepočítaní na percentá a po zaokrúhlení na dve desatinné miesta, je výsledok RPMN vo výške 20,91 %.

Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 3.461,91 € nasledovne (úhrady žalovaného sú v platobnej histórii označené ako "Debetné transakcie-úvery-dummy"): dňa 20.5.2013 - 3,55 €, dňa 12.6.2013 - 67,29 €, dňa 20.6.2013 - 56,67 €, dňa 2.7.2013 - 11,07 €, dňa 20.7.2013 - 0,45 €, dňa 12.8.2013 - 67,29 €, dňa 20.8.2013 - 18,05 €, dňa 22.8.2013 - 49,69 €, dňa 20.9.2013 - 39,59 €, dňa 23.9.2013 - 28,15 €, dňa 20.10.2013 - 67,74 €, dňa 20.11.2013 - 17,43 €, dňa 29.11.2013 - 50,31 €, dňa 20.12.2013 - 67,74 €, dňa 20.1.2014 - 16,36 €, dňa 12.2.2014 - 51,38 €, dňa 6.3.2014 - 67,74 €, dňa 20.3.2014 - 19,23 €, dňa 9.4.2014 - 48,51 €, dňa 20.4.2014 - 10,57 €, dňa 22.4.2014 - 57,17 €, dňa 20.5.2014 - 28,6 €, dňa 12.6.2014 - 39,14 €, dňa 20.6.2014 - 7,22 €, dňa 11.7.2014 - 14,87 €, dňa 12.9.2014 - 92,93 €, dňa 13.10.2014 - 55,52 €, dňa 21.10.2014 - 6,76 €, dňa 18.11.2014 - 48,59 €, dňa 12.12.2014 - 36,38 €, dňa 19.1.2015 - 41,58 €, dňa 16.2.2015 - 49,37 €, dňa 18.3.2015 - 36,38 €, dňa 20.4.2015 - 38,98 €, dňa 18.5.2015 - 38,98 €, dňa 17.6.2015 - 42,87 €, dňa 15.7.2015 - 46,77 €, dňa 19.8.2015 - 46,77 €, dňa 16.9.2015 - 38,98 €, dňa 14.10.2015 - 38,98 €, dňa 16.11.2015 - 41,58 €, dňa 23.12.2015 - 31,18 €, dňa 15.1.2016 - 44,17 €, dňa 17.2.2016 - 44,17 €, dňa 18.3.2016 - 36,38 €, dňa 18.4.2016 - 41,58 €, dňa 16.5.2016 - 41,58 €, dňa 16.6.2016 - 31,18 €, dňa 18.7.2016 - 33,78 €, dňa 16.8.2016 - 38,98 €, dňa 19.9.2016 - 38,98 €, dňa 18.10.2016 - 38,98 €, dňa 21.11.2016 - 38,98 €, dňa 20.12.2016 - 38,98 €, dňa 19.1.2017 - 44,17 €, dňa 9.3.2017 - 46,77 €, dňa 3.5.2017 - 70,16 €, dňa 12.7.2017 - 83,16 €, dňa 14.8.2017 - 38,98 €, dňa 11.10.2017 - 359,58 €, dňa 21.5.2018 - 433,44 €, dňa 20.8.2018 - 167,7 €, dňa 19.10.2018 - 111,8 €. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.302,99 €, na poplatky bola započítaná suma vo výške 406,70 €, na riadny úrok bola započítaná suma vo výške 1.683,76 € a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 68,46 €

V zmysle vyjadrenia pôvodného veriteľa bola skúmaná bonita nasledujúcim spôsobom: Klient v čase čerpania úveru mal presmerovaný príjem 450,- € na účet SLSP.

Žalobca poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ustanovuje § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to:

1/ výzvou zo dňa 24.04.2017,

2/ výzvou označenou ako "Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti" zo dňa 19.06.2017, ku ktorej žalobca pripojil kópiu podacieho hárku, ktorá preukazovala doručovanie tejto výzvy.

Na základe uvedeného považoval žalobca za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva.

Čo sa týka oznámenia o postúpení pohľadávky žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 "Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník." Podľa Uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016: "Z citovaného zákonného ustanovenia § 526 ods. 2 vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že

pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovoliavať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka." Podľa Uznesenia Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015: "Odvolací súd sa nestotožnil ani s konštatovaním okresného súdu o potrebe preukázania doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej a zmluvy, ktorou mala byť predmetná pohľadávka postúpená. Poukazujúc na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo 210/2001 z 11.06.2003 (R 119/2003) relevantným oznámením postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky je bez ďalšieho založená aj aktívna legitímácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku, resp. platnosť zmluvy o postúpení. Táto skutočnosť bola preukázaná listom žalobcu z 05.04.2013." Podľa Uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013 "V zmysle ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka je pôvodný veriteľ povinný bez zbytočného odkladu oznámiť skutočnosť postúpenia pohľadávky dlžníkovi. Ak pôvodný veriteľ uvedené opomenie, účinnosť postúpenia pohľadávky môže nový veriteľ privodiť tým, že preukáže postúpenie pohľadávky dlžníkovi, a to najmä preukázaním zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá musí mať písomnú formu. V prejednávanej veci odvolací súd poukazuje na to, že postupca spoločným oznámením s postupníkom dňa 23.09.2009, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, zaslal odporcovi v I. rade oznámenie o tom, že jeho pohľadávka voči odporcovi v I. rade bola postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. - navrhovateľovi. Z tohto oznámenia je potrebné vychádzať a s ohľadom na uvedené nie je potrebné prejudiciálne skúmať existenciu a platnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok. Vzhľadom na uvedené potom záver súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nie je aktívne legitímovaným subjektom nie je správny."

Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejme, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky.

Uvedené vyplýva aj z § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy "Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.7)"

Zákonodarca v uvedenom ustanovení jednoznačne definoval, že veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. V poznámke pod čiarou (7) zákonodarca tento osobitný právny predpis zároveň definoval - odkazom na § 524 Občianskeho zákonníka. Ak by teda zákonodarca mienil v § 92 ods. 8 Zákona o bankách upraviť podmienky, ktorých splnenie je potrebné na platné postúpenie pohľadávky veriteľa, tak by to zároveň premietol do poznámky pod čiarou k § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch (ktoré pojednáva o postupovaní pohľadávok veriteľa) - a to jednoznačným odkazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zákonodarca však pri postupovaní pohľadávok neodkazuje na § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ale na § 524 Občianskeho zákonníka. Aj z uvedeného vyplýva, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je potrebné na prelomenie bankového tajomstva, pričom ho nemožno spájať s platnosťou postúpenia pohľadávok.

Podľa Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 9Co/20/2016: "Nie je zrejme ani to, ako dospel súd prvej inštancie k záveru o tom, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa má považovať za zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky. Z dôvodovej správy k pôvodnému textu Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorá je interpretačným pravidlom, pritom vyplýva (súčasný text ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách bol v čase prijatia zákona v ods. 7), že ustanovením § 92 ods. 1 až 7 sa upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva."

Žalobca podporne poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016: "Zákonom č. 483/2001 Z.z. bol zrušený Zákon o bankách č. 21/1992 Zb., ust. § 38 ods. 9, ktorého bolo v podstate totožné so znením súčasného ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z., keďže znelo: Ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 120 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to

aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"). Toto právo banka nemôže uplatniť ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Pri postúpení pohľadávky je banka povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka; banka môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou a klientom len za podmienok a v rozsahu uvedenom v ods. 8. Ustanovenie tohto odseku sa rovnako vzťahuje aj na pobočku zahraničnej banky a jej klientov. Dôsledkami porušenia ust. § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008. Uviedol, že účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Zákon o bankách totiž banke tiež ukladá obozretne hospodáriť a chrániť majetkové záujmy všetkých svojich klientov. Pri plnení tejto povinnosti nemôže byť banka pripravená o možnosť zbaviť sa v záujme ostatných svojich klientov rizikovej pohľadávky v situácii, keď dlžník porušuje povinnosť pohľadávku splácať len preto, aby prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva chránila individuálny záujem takéhoto dlžníka. Z hľadiska možných úvah o následkoch neoprávneného porušenia bankového tajomstva zmluvným postúpením pohľadávky je zjavné, že k náprave uvedeného stavu nevedie sankcia spočívajúca v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Plne opodstatnené je preto tam, kde takáto situácia nastane, zvažovať otázky zodpovednosti za škodu, nie prelomovať platnosť zmlúv o postúpení, osobitne za situácie, keď bolo vecou zmluvných strán, či si v medziach bankového obchodu dojednávajú výhradu zákazu postúpenia podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka." Žalobca zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nezakladá občianskoprávnú povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovaným, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 Zákona o bankách.

V tejto súvislosti žalobca poukazuje na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákomom o bankách.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle § 50 ods. 1 Zákona o bankách.

V tejto súvislosti poukazuje žalobca na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013: "Voči uplatnenému nároku neboli dôvodné námietky vedľajšieho účastníka na strane odporcu vychádzajúce zo skutkového zistenia o tom, že pôvodný veriteľ - banka pred postúpením pohľadávky nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Vedľajší účastník na strane odporcu toto skutkové zistenie interpretoval tak, že nedostatok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a z toho plynúca skutočnosť, že banka postúpila pohľadávku, ktorá nebola v celom rozsahu splatná, spôsobuje neplatnosť medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom dňa 15.12.2011 uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. S takýmto právnym posúdením sa stotožniť

nemožno. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Je zrejmé, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov obmedzuje právo banky postupovať nesplatené pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto obmedzenia je však zrejmé, že účelom tejto povinnosti je ochrana bankového tajomstva, konkrétne to, aby pri postupovaní pohľadávok, neboli tretie subjekty oboznamované s údajmi bankového tajomstva. Preto porušenie povinnosti vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona č. 438/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade odporcovi, ale administratívnu zodpovednosť postihnutelnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Inak povedané, porušenie administratívnoprávnej povinnosti v súvislosti s uzavieraním zmluvy o postúpení pohľadávky alebo plnením zo zmluvy - postúpením pohľadávky nezakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky alebo to, že by nedošlo k platnému plneniu zo zmluvy spočívajúcemu v postúpení pohľadávky. Takéto protiprávne konanie zo strany banky zakladá výlučne banky zodpovednosť podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov."

V ďalšom žalobca poukázal na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bol žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1057 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii § 92 ods. 8 Zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok zastávam názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade § 92 ods. 8 Zákona o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezasielal. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.03.2016, sp. zn. 12Co/223/2015: "Predmetom sporu je vyriešenie otázky, či mohla banka platne postúpiť pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. Súd v tejto veci konštatoval, že neexistuje oznámenie o zosplatnení pohľadávky, resp. výzva banky v omeškaní klienta s plnením záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Bez takejto výzvy nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na nebankový subjekt. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že určitá výnimka je aj v § 92 ods. 8 zákona o bankách, že ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahne jeden rok, môže postúpiť takúto pohľadávku inej banke aj bez súhlasu klienta. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola dostatočne posúdená príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, kde sa konštatuje omeškanie s plnením peňažných záväzkov po dobu viac ako 1 304 dní, pričom konečná splatnosť úveru bola 20.2.2012, ale zmluva o postúpení pohľadávok je z 15.12.2012. Okresný súd vo veci konštatoval, že neexistuje výzva banky na vrátenie dlhu v omeškaní po dobu dlhšiu ak 90 dní, preto u banky neexistovalo oprávnenie postupom podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postúpiť pohľadávku na nebankovú tretiu osobu. To isté ustanovenie § 92 ods. 8 bankového zákona dáva výnimku, ak je súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presahujúci jeden rok. Súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav. Nemá vyriešenú otázku omeškania so splátkami, pričom podľa prílohy č. 1 je uvedená dokonca výška poslednej úhrady 19.2.2010. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je predčasné, pokiaľ riešil otázku neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok pre nenaplnenie podmienky vyplývajúcej z § 92 ods. 8 zákona o bankách a žalobu zamietol. V rozhodnutí súdu prvého stupňa chýba úvaha o tom, prečo nezohľadnil výnimku v možnosti postúpiť pohľadávku pri omeškaní presahujúcom jeden rok."

2. Žalovaný po vydaní platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica podal vo veci odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov: Zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenj so zaplatením úveru, ktorý musí obsahovať zmluvný úrok a všetky poplatky spojené s poskytnutím úveru, bez ohľadu nato, či tieto poplatky budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $70,84 \times 108 = 7\,650,72$ €. Zmluva obsahuje údaj o celkovej čiastke vo výške 7 362,90 €. Krajský súd Žilina rozsudkom zo dňa 26.02.2019 sp. zn. 5Co/234/2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10Csp/78/2017-116 zo dňa 29.1.2018, ktorým bola zmluva o úvere pre neuvedenie správneho údajaja o celkovej čiastke spojenj so zaplatením úveru a pre nesprávny údaj o RPMN vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov. Krajský súd Žilina v uvedenom rozhodnutí uviedol nasledovné: " Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka

musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Osobitná úprava spotrebiteľských úverov je vo svojich ustanoveniach striktná a prísna, pokiaľ požaduje ako nevyhnutnú súčasť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie všetkých obligatórných náležitosti vymienených ust. § 9 ods. 2 písm. a) až y) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom neuvedenie, resp. aj nesprávne, zmätočné, neúplné alebo nezrozumiteľné uvedenie niektorej zo zákona požadovaných obligatórných náležitosti má rovnaký následok vyplývajúci zo zákona, konkrétne z ust. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, akoby v zmluve takýto údaj nebol obsiahnutý vôbec. Ako vyplýva z vyššie uvedeného povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmysle zákonného ustanovenia § 2 písm. h) uvedeného zákona, sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. "

Žalovaný zároveň uvádza, že podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteleskyuver-rpmn-rpsn.php?pozicka=10000&splatka=174%2C92&doba=120&doba_interval=4&interval=4&naklad1=00&dni1=00&naklad2=0%2C00

bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 22,34 %. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok v konečnom dôsledku absenciu údajov o RPMN.

Zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C - 377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I. prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 3421 € (žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 79 €), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 3500 €, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Táto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov.

Žalovaný ďalej namietal, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, aká suma bola celkovo uhradená na túto úverovú zmluvu a zároveň zo žalobného návrhu nie je zrejmé, akým spôsobom boli započítané jednotlivé úhrady, neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta; súčasťou žalobného návrhu nie je ani výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu s doručenkou, a preto zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt a teda namietal, že v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

Vo svojom vyjadrení zo dňa 27.7.2020 žalovaný ďalej uviedol, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy je veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že RPMN je uvedená v súlade so zákonom, pretože právny predchodca žalobcu oznamuje výšku poslednej splátky pred splatením úveru. Zo zmluvy o úvere však musí spotrebiteľ jednoznačne vedieť koľko splátok uhradí a v akej výške, uvedený postup ktorý uvádza žalobca však v danej zmluve absentuje čo je v rozpore s citovaným ustanovením § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy.

V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka: "Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný." Prostriedky procesného útoku žalobcu, podľa ktorého posledná

mesačná splátka bude oznámená pred splatením úveru, zakladajú neplatnosť zmluvy o úvere v časti mesačnej splátky, ktorá je v zmluve jednoznačne uvedená vo výške 164,80 €.

Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec, čo potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Bratislava zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 6Co/203/2018: "V úverovej zmluve je však uvedená nesprávna (klamlivá) výška mesačnej splátky úveru (101,75 €). Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie totiž uviedla, že výška 69. a 70. splátky bola v skutočnosti iná (nižšia) ako uvedená v zmluve (101,75 €), a to 67,41 € (69. splátka) a 0 € (70. splátka). Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec. Zmluva o úvere je preto považovaná za bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.) pre nedostatok náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. (nesprávna výška a počet mesačných splátok úveru v neprospech spotrebiteľa). Na uvedenom závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalobkyne, že po zaplatení poslednej "plnej" výšky splátky banka zasiela dlžníkovi informáciu ohľadom skutočnej výšky poslednej, resp. predposlednej splátky úveru, pretože takýto postup banky ako veriteľa nemá oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch. Skutočná výška splátok musí byť zrejماً priamo z obsahu úverovej zmluvy a preto nepostačuje, ak sa o nej spotrebiteľ dozvie neskôr (v prejednávacom prípade až počas súdneho konania). Navyiac, dotknutá spotrebiteľská zmluva neobsahuje ani konkrétny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaná zaplatiť. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje tým, že v zmluve je všeobecný odkaz, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov úveru, treba uviesť, že ani takto získaný údaj nezodpovedá skutočnosti, keďže - ako to uviedla žalobkyňa v rámci svojej procesnej obrany - 69. a 70. splátka bola nižšia, ako v zmluve uvedená. Súčet výšky úveru (3.900 €) a celkovej výšky nákladov (2.491,42 €) podľa údajov zo zmluvy činí 6.391,42 €, ale súčin počtu mesačných splátok (70) a výšky splátok (101,75 €) predstavuje 7.122,50 €. K údaju o celkovej čiastke vyplývajúcej z úverovej zmluvy sa nedá dospieť ani zohľadnením správnej výšky posledných dvoch mesačných splátok úveru (67,41 € a 0 €), pretože pri tejto alternatíve celková výška úveru činí 6.986,41 €. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe teda došlo k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. pre rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona (klamlivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť). Obrana žalobkyne odkazujúca na možnosti interného výpočtového systému banky nemôže obstáť. Nesprávny (nižší) údaj o celkovej výške nákladov logicky znamená aj nesprávny údaj o RPMN banky (v zmluve uvedený ako 20,74 %). Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní argumentuje rozporom ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy SR odvolací súd udáva, že toto ustanovenie zákona súd prvej inštancie v prejednávanej veci neaplikoval."

Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Hoci v zmluve sa uvádzajú "Údaje Klienta o zamestnaní a finančnej situácii", uvedené nie je postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú záťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. "s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver" je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen

z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016.

Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k výzve zo dňa 24.04.2017 v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda neboli splnené podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže žalobca nepreukázal doručenie, resp. snahu o doručenie tejto výzvy do rúk žalovaného.

V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: "Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde." Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

V zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 28.01.2011 sp. zn. 5 Cdo 129/2010: "Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t.j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručенý (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať."

Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 11.06.2003 sp. zn. 4 Obo 210/01 je už dávno prekonané, čo potvrdzuje napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/17/2016 zo dňa 31. 5. 2017: "Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení, nie je v tomto prípade aplikovateľné. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa uložilo súdu v tejto veci na neplatnosť postúpenia prihliadnuť aj bez aktivity účastníkov zmluvy."

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, aj v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, nie úpravou, s nedodržaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Zo strany žalobcu nebola doručená doručenká resp. snaha o doručenie výzvy zo dňa 24.04.2017 a preto neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt.

Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Súd dňa 16.11.2020 vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného, ktorý súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti, pričom vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - zmluva o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE zo dňa 17.12.2018 s prílohou, zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.4.2013, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.4.2013, amortizačná tabuľka z č.l. 21-22, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie Úverov a Povolných prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom z č.l. 24-35, Všeobecné obchodné podmienky z č.l. 36-48, Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. z č.l. 49-70, výzva Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 24.4.2017 a zo dňa 12.9.2018, oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 3.1.2019, platobná disciplína žalovaného z č.l. 74-88, pokus o zmier zo dňa 4.11.2019 s doručenkou, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.6.2017 s podacím hárkom a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Dňa 16.4.2013 uzavrel právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.500,- € za dohodnutú ročnú pevnú úrokovú sadzbu 16,9%, so spracovateľským poplatkom vo výške 79,- €. Žalovaný mal úver hradiť v 108 mesačných splátkach po 70,84 € k 20. dňu v mesiaci, počnúc 20.5.2013 a končiac 20.04.2022. V zmluve bola uvedená RPMN 20,91%, priemerná RPMN 19,59% a celková čiastka spojená s úverom 7.362,90 €. Žalovaný na úver zaplatil nasledovné platby: dňa 20.5.2013 - 3,55 €, dňa 12.6.2013 - 67,29 €, dňa 20.6.2013 - 56,67 €, dňa 2.7.2013 - 11,07 €, dňa 20.7.2013 - 0,45 €, dňa 12.8.2013 - 67,29 €, dňa 20.8.2013 - 18,05 €, dňa 22.8.2013 - 49,69 €, dňa 20.9.2013 - 39,59 €, dňa 23.9.2013 - 28,15 €, dňa 20.10.2013 - 67,74 €, dňa 20.11.2013 - 17,43 €, dňa 29.11.2013 - 50,31 €, dňa 20.12.2013 - 67,74 €, dňa 20.1.2014 - 16,36 €, dňa 12.2.2014 - 51,38 €, dňa 6.3.2014 - 67,74 €, dňa 20.3.2014 - 19,23 €, dňa 9.4.2014 - 48,51 €, dňa 20.4.2014 - 10,57 €, dňa 22.4.2014 - 57,17 €, dňa 20.5.2014 - 28,6 €, dňa 12.6.2014 - 39,14 €, dňa 20.6.2014 - 7,22 €, dňa 11.7.2014 - 14,87 €, dňa 12.9.2014 - 92,93 €, dňa 13.10.2014 - 55,52 €, dňa 21.10.2014 - 6,76 €, dňa 18.11.2014 - 48,59 €, dňa 12.12.2014 - 36,38 €, dňa 19.1.2015 - 41,58 €, dňa 16.2.2015 - 49,37 €, dňa 18.3.2015 - 36,38 €, dňa 20.4.2015 - 38,98 €, dňa 18.5.2015 - 38,98 €, dňa 17.6.2015 - 42,87 €, dňa 15.7.2015 - 46,77 €, dňa 19.8.2015 - 46,77 €, dňa 16.9.2015 - 38,98 €, dňa 14.10.2015 - 38,98 €, dňa 16.11.2015 - 41,58 €, dňa 23.12.2015 - 31,18 €, dňa 15.1.2016 - 44,17 €, dňa 17.2.2016 - 44,17 €, dňa 18.3.2016 - 36,38 €, dňa 18.4.2016 - 41,58 €, dňa 16.5.2016 - 41,58 €, dňa 16.6.2016 - 31,18 €, dňa 18.7.2016 - 33,78 €, dňa 16.8.2016 - 38,98 €, dňa 19.9.2016 - 38,98 €, dňa 18.10.2016 - 38,98 €, dňa 21.11.2016 - 38,98 €, dňa 20.12.2016 - 38,98 €, dňa 19.1.2017 - 44,17 €, dňa 9.3.2017 - 46,77 €, dňa 3.5.2017 - 70,16 €, dňa 12.7.2017 - 83,16 €, dňa 14.8.2017 - 38,98 €, dňa 11.10.2017 - 359,58 €, dňa 21.5.2018 - 433,44 €, dňa 20.8.2018 - 167,7 € a dňa 19.10.2018 - 111,8 €. Právny predchodca žalobcu zaslal dňa 23.6.2017 žalovanému oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, datované dňom 19.6.2017. Dňa 17.12.2018 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorej predmetom bolo o.i. aj postúpenie pohľadávky žalovaného zo zmluvy o splátkovom úvere č.5041087803.

5. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 31.5.2014 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.4.2018 Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 9.6.2013 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 9.6.2013 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 9.6.2013 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného do 30.4.2014 ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Súd v prvom rade skúmal, či je žalobca aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, a to vzhľadom na zvýšenú ochranu klientov, upravenú v zákone o bankách a zistil, že boli splnené podmienky v zmysle citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na splatenie splátok, s ktorými bol v omeškani, a to minimálne výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.6.2017, ku ktorej žalobca pripojil aj doručenkú. Súd mal preukázané postúpenie pohľadávky voči žalovanému na žalobcu predložením príslušnej zmluvy o postúpení, v dôsledku čoho prijal záver o aktívnej legitimácii žalobcu v tomto konaní. V tomto smere si súd dovoľí poukázať na skutočnosť, že relevantnosť rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/17/2016 zo dňa 31.5.2017 sa skončila vyhlásením nálezu Ústavného súdu SR zo 7. februára 2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016, ktorým bolo rozhodnuté, že vzhľadom na skutočnosť, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca toto ustanovenie účinnosť. Súd preto pristúpil k posúdeniu samotného úverového vzťahu.

20. Súd podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaný v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola konkrétne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme spotrebného úveru. Zákon pre takúto zmluvu ustanovuje podstatné náležitosti, preto súd skúmal, či dotknutá zmluva tieto náležitosti obsahuje. Na tomto mieste súd konštatuje, že hoci predmetná zmluva bola uzavretá v predpísanej forme, neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to predpokladá zákon. Podľa názoru súdu obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru. V zmysle zmluvy bol žalovaný povinný úver hradiť v 108 mesačných splátkach po 70,84 €, čo predstavuje sumu 7.650,72 €, a nie sumu 7.362,90 €, ako je to uvedené v zmluve. K tejto skutočnosti žalobca uviedol, že pri výpočte je potrebné zohľadniť skutočnosť, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t.j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia - dané vyplýva z časti II, bod 1 a 2 Zmluvy. Poistenie schopnosti splácať úver nebolo povinné, žalovaný ho mohol odmietnuť a keďže nebolo povinné (záležalo len od preferencie žalovaného), zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Poistné do výpočtu celkových nákladov (a teda ani RPMN) v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje. Takto "fakultatívne" koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN - podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere).

Pokiaľ ročná percentuálna miera nákladov zahŕňa celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré sú zákonom definované ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové

služby súvisiace so zmluvou (napr. poisťné), je tak zrejmé, že ak poisťné v konkrétnom prípade celkom zjavne dojednané bolo, mala tak byť správne vyčíslená hodnota RPMN vrátane tohto poistenia. Podľa názoru súdu nie je možné prisvedčiť argumentácii žalobcu v tom smere, že z obsahu zmluvy je zrejmá fakultatívnosť tohto inštitútu, teda možnosť zvolenia si poistenia resp. nezvolenie si žiadneho poistenia, že v danom prípade je poistenie schopnosti splácať úver dobrovoľný - fakultatívny inštitút, ktorý môže spotrebiteľ využiť. Z obsahu zmluvy je zrejmé iba to, že konkrétny spotrebiteľ mal v rámci úveru poistenie dojednané a bolo zahrnuté v splátke pôžičky (určenej v zmluve vo výške 70,84 € mesačne), preto mal byť celkom jednoznačne takýto údaj o dojednanom poistení aj zohľadnený a zahrnutý pri výpočte RPMN daného spotrebiteľského úveru. Zmluva o poistení bola uzavretá ako súčasť zmluvy o úvere. Žalobca nepreukázal, že by dojednanie o poisťnom bolo individuálne dohodnuté a že nebolo podmienkou uzavretia zmluvy (§ 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z.), a preto je výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom uvedená v nesprávnej výške. Žalobca tvrdí, že fakultatívnosť poistenia vyplýva z časti II, bod 1 a 2 Zmluvy, pričom tieto ustanovenia zmluvy obsahujú nasledovné znenie:

" bod 1 - dlžník je povinný platiť banke poplatky, a to spracovateľský poplatok vo výške 79, €, ktorý je splatný jednorazovo, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 €, ktorý je splatný mesačne a poplatok za poistenie k úveru vo výške 2,40 €, ktorý je taktiež splatný mesačne.

Bod 2 - poplatok za upomienku je vo výške 25,- € za každú vystavenú upomienku."

Z týchto ustanovení, na ktoré žalobca vo svojom podaní poukázal a ktorými chce preukazovať fakultatívnosť dohodnutého poistenia, však táto skutočnosť vôbec nevyplýva.

V tomto smere aj údaj v predloženej amortizačnej tabuľke (č.l. 22), kde je uvedený súčet všetkých splátok počas trvania úverového vzťahu do roku 2022 v sume 7.622,10 € tomuto záveru zodpovedá.

Ak by aj súd prisvedčil argumentácii žalobcu a toto poistenie by nezahrnul do celkových nákladov, určite je potrebné do celkových nákladov zahrnúť aj spracovateľský poplatok vo výške 79,- €, ktorý mal byť splatený jednorazovo, čiže nebol zahrnutý do jednotlivých splátok úveru, takže je absolútne nepochybné, že zmluva o splátkovom úvere má uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej s úverom, a preto posudzovaný úver je z dôvodu rozporu jeho obsahových náležitostí s ustanoveniami osobitnej právnej normy nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke a celkových nákladoch, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. RPMN, celkové náklady a celková čiastka sú pritom hlavnými ukazovateľmi pre každého spotrebiteľa, ktorý žiada o poskytnutie finančných prostriedkov, pretože tieto najlepšie preukazujú koľko ho bude požičanie peňazí skutočne stáť. Vzhľadom na to, že už táto skutočnosť spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. pre rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písm. j) zákona (klamlivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť), k ostatným námietkam vzťahujúcim sa k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, vytykaných zo strany žalovaného sa súd nevyjadroval. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný právnomu predchodcovi žalobcu zaplatil sumu 3.461,91 €, pričom zaplatenie posledných 2 splátok po podaní žaloby vo výške 44,72 € (dňa 17.2.2020 sumu 22,36 € a dňa 5.3.2020 rovnakú sumu) nebolo zo strany žalovaného preukázané, pričom žalobca túto skutočnosť nepotvrdil, súd zaviazal žalovaného na rozdiel (medzi sumou poskytnutého úveru a zaplatených splátok)t.j. na zaplatenie sumy 39,09 € spolu s 5% úrokom z omeškania z tejto sumy od 18.12.2018 do zaplatenia, nakoľko mal preukázané aj omeškanie žalovaného s úhradou tejto sumy, minimálne odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. V ostatnom rozsahu súd žalobu žalobcu považuje za nedôvodnú, a preto ju z tohto dôvodu zamietol. Súď sa preto ďalšími námietkami zo strany žalovaného, ktoré sa týkali splnenia povinnosti poskytovateľa úveru podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., či splnenia podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nezaoberal.

21. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súď náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. Súd pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že žalobca bol úspešný v časti 39,09 € a žalovaný v časti 4.256,27 €, a preto úspešnejšou sporovou stranou sa stal žalovaný. Po zohľadnení týchto okolností, súd vyhodnotil, že čistý úspech žalovaného je vo výške 97,92 %, pričom v tomto rozsahu mu ako úspešnejšej sporovej strane priznal nárok na náhradu trov konania. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 127, § 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 62, § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).